

steriet for offentlige Arbejder, derved at man havde faaet en Jyde i Spidsen for det paagældende Ministerium, og jeg kan sige, at jeg som Sjællænder — det var jo en Jyde, der talte saaledes før — kan tiltræde disse Udtalelser om den jydsk Trafikministers Imødekommen, fremfor hvad vi tidligere have kendt fra dette Ministeriums Side. Jeg ved ikke, hvad man skal kalde Hr. Høgsbro for. Han er vel nærmest Københavner. Selv om han vistnok er født paa Fyn, maa man vel nærmest regne ham som Københavner, men han har i alt Fald ingen Sinde kunnet forstaa, at de Krav, vi frembar med Hensyn til Jernbanevæsenet, vare berettigede. Jeg ønsker her at gentage, hvad der fra flere Sider er sagt, og ønsker at knytte min Tilslutning dertil, at vi Sjællændere vare overmaade glade, da det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) kom i Spidsen for vort Trafikvæsen. Vi have opnaaet adskillig Imødekommen, og jeg haaber, at den nye Trafikminister ogsaa vil være lydhør for de rimelige Krav, der lyde fra Syd-sjælland.

Det er ærede Medlemmer bekendt, hvilke Statsbaneanlæg der bleve vedtagne ved Jernbaneloven af 27. Maj 1908. Jeg antager dog, at man ikke vil have noget imod, at jeg nævner, i hvilken Rækkefølge disse Statsbaner skulle anlægges: først Dobbeltsporet over Fyn, dernæst en Jernbane fra Herning til Give og Statens Overtagelse af Vejle—Give-Banen, endvidere en Jernbane fra Køge til København, en Jernbane fra Silkeborg til Bramminge, en Jernbane fra Skjern til Videbæk og endelig en Jernbane fra Næstved over Ringsted, Frederikssund til Hillerød. Jeg antager, det er den højtærede Trafikminister bekendt, at Arbejdet for Anlægget af København—Køge-Banen ikke er i den allerbedste Gænge. Forholdet er dette, at der ifølge Loven kræves af de paagældende interesserede Kommuner et Tilskud af 100,000 Kr. pr. Banemil. Men det har vist sig, at Kommunerne ikke ere særlig offervillige i denne Sag, og fra privat Side har man ikke heller været i Stand til at rejse de fornødne Midler. Der er saaledes Udsigt til, at man ikke inden den i Loven fastsatte Frist, den 1. Januar 1910, vil have tilvejebragt de Midler fra kommunal eller privat Side, som Staten kræver, for at overhovedet dette Anlæg af en Jernbane fra København til Køge kan komme til Udførelse. Det vil vise sig i Løbet af de Par Maaneder, der er

tilbage af indeværende Aar. Nu vil jeg henstille til den højtærede Trafikminister, at for saa vidt Anlægget af Banen fra København til Køge ikke skulde blive til noget, han da som den Jyde, der vil tage det størst mulige Hensyn til os Sjællændere, han er, vil erindre, at da denne Lov blev gennemført, gik man ind paa denne Ordning med Hensyn til Banernes Anlæg, for at hver Landsdel kunde faa, hvad der tilkom den, og naar den Bane, for hvis Anlæg mine Vælgere have særlig Interesse, den midtsjællandske Statsbane, blev skudt ud og blev den paa Listen sidst opførte, var det netop, fordi hver Landsdel skulde have til enhver given Tid det, som med Rette tilkom den. Men naar nu den Bane, som er tiltænkt Sjælland, ikke kommer til Anlæg indenfor den Tidsgrænse, man havde ventet ved Lovens Vedtagelse, vil jeg og mange med mig — jeg tror alle her i Tinget — finde det rimeligt, at der bliver taget det Hensyn til os Sjællændere, at vi dog faa nogen Erstatning ved Anlæg af en Del af de andre Baner, der ere sikrede os ved Loven. Jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister, at der, for saa vidt det den 1. Januar 1910 viser sig, at denne Bane ikke kommer til Udførelse, bliver taget det Hensyn til os Sjællændere, at der fremsættes Forslag til Ændring af Jernbaneloven, hvorefter man kan anlægge en Del af den midtsjællandske Statsbane i Stedet og da navnlig den Del, som haardest tiltrænges, nemlig Forbindelsen mellem Næstved og Ringsted. (Afbrydelse). Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) siger, at ellers imødekomme vi ikke Jyderne. Det er jeg ganske enig med ham i.

Medens jeg taler til den højtærede Trafikminister, vil jeg lægge et godt Ord ind for Ledvogterne paa Sydbanen. Det forekommer mig, at Tilsynet med de Boliger, som ere anviste Ledvogterne, er noget mangelfuldt. Hvis der førtes et tilbørligt Tilsyn med disse Boliger, vilde der sikkert for længe siden af Administrationen være krævet Midler til en Forbedring af de paagældende Boligforhold. Der er en Række Ledvogterhuse langs Sydbanen, som efter min Mening trænge i høj Grad til at blive erstattede med nye. Der vises tillige, synes jeg, en meningsløs Karrighed paa en Række andre Omraader lige overfor Ledvogterne. En Mængde af dem har f. Eks. anmodet om Pumpe i deres Brønde, blandt andet, fordi det kræves, at Ledvogterne skulle være gifte, og de som Regel have Børn. Det er ikke be-